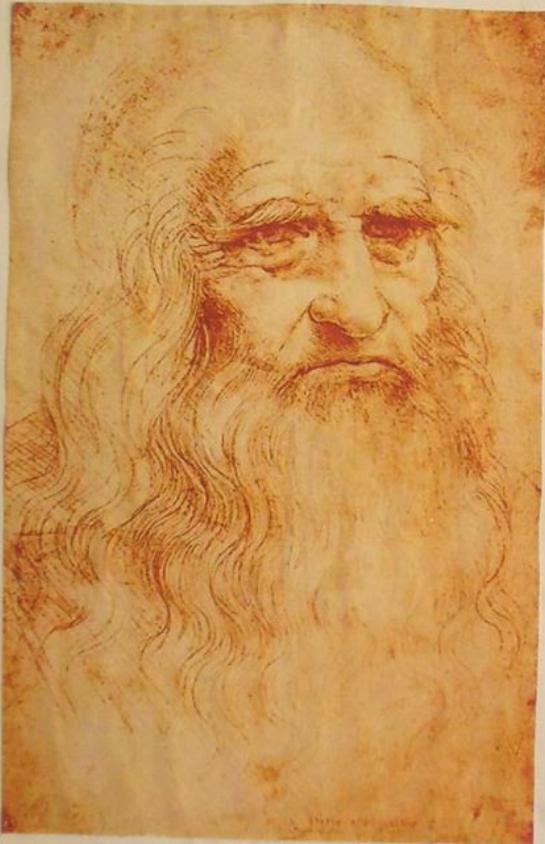
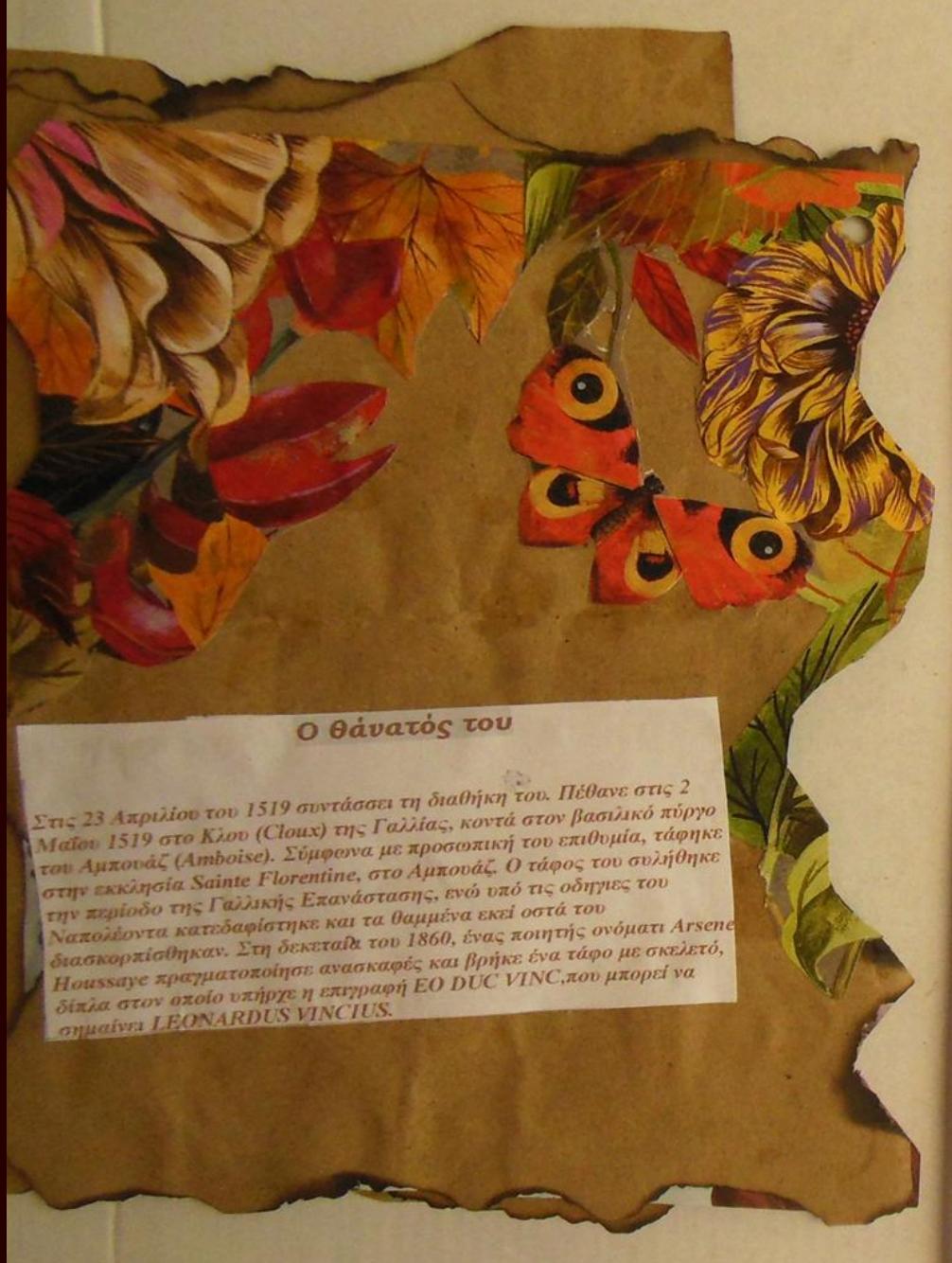

LEONARDO DA VINCI

Ο θάνατός του

Στις 23 Απριλίου του 1519 συντάσσει τη διαθήκη του. Πέθανε στις 2 Μαΐου 1519 στο Κλων (Clouds) της Γαλλίας, κοντά στον βασιλικό πύργο στην εκκλησία Sainte Florentine, στο Αμπονάζ. Ο τάφος του συλήθηκε την περίοδο της Γαλλικής Επανάστασης, ενώ υπό τις οδηγίες του Ναπολέοντα κατεδαφίστηκε και τα θαυμένα εκεί οστά του διασκορπίσθηκαν. Στη δεκαετία του 1860, ένας ποιητής ονόματι Arsene Houssaye πραξιτοποίησε ανασκαφές και βρήκε ένα τάφο με σκελετό, δικα στον οποίο υπήρχε η επιγραφή EO DUC VINCI, που μπορεί να σημαίνει LEONARDUS VINCIVS.

Η Κυρία με την εριμία είναι ελαιογραφία σε ψύλλο
μεταξύ 1485 και 1490, κου χρονολογείται
ο αδικαιωμάτημα 1950. Στον πίνακα
της Αναγέννησης απεικονίζεται καλλιτέχνης
συντριβών όπως ο Άνθρωπος και
ερκαίνει αγκαλιά με τη Σούσανα, κρατάει
πρότιμα την παρθενία παρότι ματαρόδια. Η
γυναίκα στην προσωπικότητα την απεριβεί
από την στον παρθενότητα παρότι να λερώει ση
το βέλτι την κυνηγία.
Το κερδό της ωφελεί την παρθενία την να ξεψύγει
στραμμένη προς τη δεξιά, όμως την πλέυρα
της ξεψύγει λίγο προς την αριστερά. Επίσης
προς την εραστή άλλη, ο οποίος έμεινε
κρυφότερα κάτω από την ερημή, που θα του εξασφαλίζει
μεγάληρη εργασία. Η κυρία με την εριμία ήταν έτσι από τους
απεικονιζόντων γυναικες του Da Vinci, που

Ενα κρυμμένο αριστούργημα επικειμένων να αποκαλύψουν οι συντριπτές που έργαζονται πυρετώδως στο Κάστρο Σφόρτσα στο Μιλάνο. Πρόκειται για τοιχογραφία του Λεονάρτο Ντι Βίντο, που ανακαλύφθηκε τυχαία το 2013 κατά τη διάρκεια ανακαίνισης της «Σάλα τύπω Λογ». Υπολογίζεται ότι έχει χρόνια.

Το 1960 στην Μαδρίτη βρέθηκαν δύο κειρόγραφα, γραμμένα από τον ίδιο γύρω στα 1504, τα οποία αναφέρονταν σε μια από τις μεγαλύτερες φιλοδοξίες του, δηλαδή εκείνη της πτήσης των πουλιών.

ονομας χαρακτηρίζεται πρώτο γραφικής.
πο διάδοχο ή κατ' ουσίαν
επέβαλε την απόφαση της Δημοκρατίας
του Λευκάδαρου το 1513. Αποτελεί
ο πινακας μια καθοτική γνωστική,
εκ- αποκονστά, η έκφραση του προσδοκού της
σε αυτήν την περίοδο της ιταλικής Κοροναρίας.
Επίσης στην περιοχή της Λευκάδας, την οποία
αποκαλείται η Λευκάδα της Κοροναρίας,
που θεωρείται ότι ήταν η πρώτη πόλη της Ελλάδας
που αποκτήστηκε από την Κοροναρία το 1503.

Στο Μιλάνο

του γεννήθησε στις 15 Αρπείου 1452 και
1519. Είχε τολμέα αγρούδες όπως:
οι αστρονόμοι, φύλακες αντούμος,
της πολιτείας, αρχετάκτες, λογίτες,
τα σημαντικότερα του άρια είναι: Η Προστά^{τη}
αρία του Βράχου, Μίνα Λίτσα, Ο Μυστικός
αρία της ερήμου, Ανθρώπος του Βιτρώφου,
εις την Ερυθρά, Η Ναρύνσια και ο μικρός Ιε-
ρός Άρος Ισάνθες ο Βελτιώτης. Το λίθινο σύ-
νοιδος δι σερ Piero da Vinci, απεικόνισε την
αρία του Λεονάρντο (=Ερν. ο Αναγράτης).
Η Πέτρο την Βίτσι και την Κετρίνα, της οποίας δι-
εργάζεται η Κετρίνα, είθενται ήταν
η μητέρα την, Κετρίνα, είθενται ήταν
η γυναίκα του Αλεξάνδρου οι γονείς του καυτρείο
και την αναγρέψαν το ίδιον καρύο οι πατέ-
ρες Φραγκίσκος Τσάρος, γραβόντας ανθεί-
ας έπειτα από την αναγρέψαν τον ενώ φοίτη
από την επαρχιακή ωφελεία του, επειδή η στολή^{της}
περιείχε τον δενδροβούθρο κατόπιν ή θολώ-
ματού που την πλευρανεύει και οι τανάριαράς
πλέονται πάνω του προσωποποιήσαν την καυτρού-
ματού πετρούπολην στην ακρή βορείου
της Κετρίνης μητρός του.

εργάστηκε από τον Λουδοβίκο Σφόρτα. Ο Λεονάρδος διέθετε λοιπόν τον εργαστηριό με βοηθούς και δύο δικαία μαθήτριες. Την ίδια περίοδο περίοδο

ενώ το διάστημα 1495-1498, μετά από παραρρέσια του Λουδοβίκου Σφόρτα από την αναστάτωση της Σάντα Μαρία της Βέλλας, γράτας και, μεταξύ 1483 και 1508, τον ανατρέψει - σε ανανεωτικό με άλλα αυτοί την περίοδο - ένα σπουδαϊκό έργο αφερούμενο στη μητέρα της Αριούτης Σάλληρης. Το έργο αυτό ήταν η Παναγία των Βρύσεων που ολοκληρώθηκε σε δύο εικόνες. Στην πραγματικότητα ένας, πλέον, από τον οποίο τέλειε για 364 μηνά, την γρούνο την κυρία λατρεψία είκονα της εκκλησίας. Ως καλλιτεχνής της αυτής, ο Λεονάρδος οδήγησε αρκετές παραπομπές, με έργα της περιπούλης φορές, οικοδόμων, αρχέρων πιτζιλ, οργανώνει τις μορφές της αυτής Σφόρτας, στις οποίες είναι ταυτόποιοι ενωμένοι όρθιος και σκηνή. Η πρώτη περίοδο 1477-1490 καθιερώθηκε ως πρασιδοφόρος ενώ το περιόδο έργου του Μωσαϊκού Δείπνου, που σε σύνθετη μεταγενέστερη δημιουργία της Μόνη Άγια Ακαδημίας πραγματοποιήθηκε το 1508-1512 ως σχεδόν αποκλειστική περίοδος τις υπόφειρες του στο Σάρτι της Ακαδημίας πολίης. Ο Λεονάρδος αποτελεί πλέον διάδοχο καλλιτέχνη αυτού πεζούλιου στρέμα του το μητρώο του Γριφούτσιου, αναποτελεσματικόν επρεπές, παρά θάνατον του Σαρτί την Αγκυρά, το 1511, κατ' την εκδίωση το Μέλανο το εκμενό γρόνο, ο Λεονάρδος επισκέπτεται την πρωτεύουσα του αδελφού του Πάτρα Άγιον Γεώργιον. Στο περιβάλλον της πατερίας αυτής κατατά επιστημονικά περιμένατα και μελέτες. Πέρα από άνθεψη σχεδίασε το έργο της αποκεράστωσης, του ελεύθηρης περίοδου

Στη Γαλι-

Ο Αυθορυπός του Βιρτούσιουν είναι βιότυπο αεξίδιο με συνάδεση των σπριζών, που παράγεται από το λεονάρδο της Βίλνα, που πραγματοποιεί περίπου το 1490 σε ένα από τα πρεσβολογή του. Απεκτούιται μία γιαννιά αυτοκή φυτούρια σε δύο αλληλοκαλυπτόμενα και συγχρόνια θεούς τηγανόμενη σε ένα κίνδυν και ένα τερόγανο. Το αεξίδιο και το κέντρο συγκά συνοράρειν.

